

Cum mergi din Sighet spre Rona de Sus, la intrare în această localitate, în vârful unei frumoase coline pe partea stângă îți atrage atenția o biserică de lemn de o arhitectură mai puțin obișnuită. Este o biserică edificată în stil rusesc, având în vedere că aici este vorba de o comună ruteană(ucrainizată), în centrul unui viitor complex monahal, care va mai cuprinde pe lângă case și chilii pentru călugărițe și un orfelinat și un centru de îngrijire pentru persoane în vârstă. Totul a fost ridicat la inițiativa și pe cheltuiala unui cunoscut om de sport și afaceri, antreprenor local, domnul Mihai Lauruc, care este totodată și președintele Uniunii Rutenilor Subcarpatici din România.

Viitoarea mănăstire va fi una Ortodoxă Rusă pe stil vechi, care se va mai numi și Carpato–Rusă, deoarece va avea hramul Sfântului Alexie Carpatinul (1 septembrie 1877 – 2 decembrie 1947), un sfânt care s-a născut și a viețuit aici, în Rusia Subcarpatică (așa se numea regiunea atunci, “Подкарпатская Русь” azi Transcarpatia din Ucraina). Alexei Kabaliuc a fost trecut în rândul sfinților cu numele de Alexie Carpatinul, prin Hotărârea Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Ucrainiene din data de 8 iulie 2001, a fost persecutat pe vremea Austro-Ungariei pentru credința sa ortodoxă și a fost întemnițat în condiții de exterminare la Sighet și la Miskolcz între anii 1914-1918. De altfel, Sf. Alexie Carpatinul are și o icoană pictată la intrarea în Biserica Ortodoxă Ucraineană din Sighet.

Ctitorul Mihai Lauruc ar dori ca această mănăstire să fie pusă sub ascultarea Patriarhiei și chiar să primească statutul de Stavropighie Patriarhală. De la începutul construcției, domnul Lauruc a avut câteva semne, care i-au întărit credința că fapta sa este bineprimită de către Dumnezeu. După sfințirea locului și la punerea pietrei de temelie anul trecut, chiar din mijlocul

mănăstirii au țâșnit trei izvoare (de la răsărit) cu debit mare și cu o apă de băut foarte bună, pe care le-a captat într-o fântână pietruită natural în subsolul bisericii. Apoi, după terminarea construcției, când a fost ridicată crucea mare ca să fie pusă pe turla principală, ploaia s-a oprit brusc, iar după ce s-a terminat montarea crucii, cerul s-a luminat puternic și a apărut un curcubeu cu un capăt, după cum spun martorii oculari și ne arată fotografiile, plecând exact de pe biserică.

Este de admirat și merită tot respectul nostru acest om care a ctitorit o mănăstire și un așezământ de binefacere pentru copii și pentru bătrânii singuri, care au nevoie de îngrijire medicală, dar mai cu seamă au nevoie să aibă lângă ei un suflet de om, cu care să-și poată împărtăși gândurile, tristețile și bucuriile vieții.

Este cunoscut faptul că ctitorul Mihai Lauruc a întâmpinat piedici la ridicarea Sfântului lăcaș din partea așa zișilor “oameni de bine”, dar în pofida acestui fapt lucrările sunt spre final.

Contactat de către noi dl. Mihai Lauruc nu a vrut să facă alte comentarii, dar ne-a promis că va face tot ce este posibil pentru a duce la capăt această inițiativă. În încheiere a spus: “Noi suntem ruși, cu noi este Dumnezeu” !

Jurnalist

Liviu Șiman

Foto: Prof.drd. Paul Romaniuc